

CZĘŚĆ OPISOWA – ZAGOSPODAROWANIE TERENU

1. Cel opracowania

Poprawa warunków wegetacji roślin, poprawa estetyki i funkcjonowania przestrzeni ulicy poprzez wprowadzenie nowych nasadzeń z roślin oraz elementów małej architektury. Wprowadzenie elementów zabezpieczających rośliny przed uszkodzeniem wywołanym ruchem i parkowaniem samochodów.

Zakres merytoryczny

- rozebranie nawierzchni chodników w miejscach planowanych nasadzeń lub w celu powiększenia terenów zieleni wokół drzew istniejących.
- usunięcie lub wymiana ziemi w miejscach gdzie istniejąca ziemia jest zanieczyszczona bądź zdegradowana
- rozłożenie ziemi urodzajnej w miejscach po rozebranych chodnikach
- wykonanie nasadzeń z drzew
- wykonanie nasadzeń z krzewów
- rozłożenie mulczu pod drzewami i krzewami
- wzbogacenie gleby w pożyteczne mikroorganizmy glebowe EMY
- montaż elementów zabezpieczających rośliny
- montaż elementów małej architektury

2. Zagospodarowanie terenu zielenią

2.1 Założenia projektowe

- Zachowanie istniejących drzew, aby stanowiły integralną część kompozycji,
- Maksymalne zwiększenie powierzchni biologicznie czynnej poprzez odbrukowanie nawierzchni chodników.
- wprowadzenie jak największej ilości nowych drzew i krzewów
- Zastosowanie i wprowadzenie gatunków roślin odpornych na warunki miejskie i siedliskowe,
- Reorganizacja układu zieleni – likwidacją niefunkcjonujących terenów zieleni, wykonanie czynności mających na celu poprawę warunków wegetacji roślinności już istniejącej.
- Ochrona projektowanych terenów zieleni przed rozdeptaniem i rozjeżdżaniem,

2.2. Uzasadnienie kompozycji i wykorzystanych rozwiązań i materiałów

Podstawowym założeniem projektowym było wprowadzenie jak największej ilości roślinności wysokiej. Przewidzieliśmy punktową rozbiórkę istniejących nawierzchni w celu zapewnienia drzewom możliwości prawidłowego rozwoju. Dzięki rozebraniu w kilku miejscach nawierzchni chodników udało nam się wprowadzić nasadzenia z drzew, dzięki czemu przywróciliśmy na ulicy ciągłe nasadzenia o charakterze jednostronnej alei. Podczas powiększania terenów zieleni zwracaliśmy szczególną uwagę aby nigdzie nie spowodować nadmiernego zawężenia chodnika. Zawsze szerokość chodnika jest większa niż 2 metry.

W celu poprawy warunków glebowych pod drzewami cała teren wokół wszystkich pni został pokryty przekompostowanymi zrębkami drzewnymi, Zabieg ten zapobiegnie dalszemu zagęszczaniu ziemi, ograniczy parowanie wody gleby, przyczyni się do poprawy struktury gleby. Nie prowadzono nasadzeń z krzewów i bylin w sąsiedztwie drzew istniejących aby podczas ich sadzenia nie powodować uszkodzeń korzeni drzew.

Wszystkie miejsca gdzie występuje ruch samochodowy lub istnieje zagrożenie najechania przez samochodów lub prób parkowania zabezpieczono słupkami drewnianymi lub stalowymi.

Spójność kompozycyjną chcieliśmy uzyskać poprzez operowanie gatunkami istniejącymi na opracowywanym terenie oraz nowymi, konsekwentnie wprowadzanymi w różnych częściach jak i poprzez operowanie tą samą formą przestrzenną odpowiednio modyfikowaną.

2.3. Uzasadnienie doboru gatunkowego

Głównym kryterium przy doborze gatunkowym było dostosowanie zastosowanego materiału roślinnego do istniejących warunków siedliskowych, szczególnie do warunków oświetleniowych. Przed przystąpieniem do sporządzania projektu wykonano dokładną analizę warunków oświetleniowych dla całego zakresu opracowania.

Zastosowano gatunki odporne na trudne warunki miejskie, szczególnie na susze ale brano też pod uwagę odporność roślin na uszkodzenia mechaniczne. pomimo to starano się zastosować gatunki posiadające jak najwięcej walorów zdobniczych.

Zastosowano gatunki zarówno ozdobne z kwiatów jak i z liści.

Na terenach gdzie odbywa się ciągły intensywny ruch pieszy starano się zastosować rośliny zimozielone, półzimozielone oraz takie których części nadziemne nie znikają w okresie zimowym. Rozwiązanie takie miało na celu niedopuszczenie do niszczenia tych terenów w okresie zimowym (parkowanie, deptaniem, składowanie śniegu)